

Dkt. Robert A. Peterson, Ubinadamu na Dhambi, Kipindi cha 18, Dhambi ya Asili, Ukalvini, Nguvu na Udhaifu wa Upelaji, Uarminian na Ukalvini

© 2024 Robert Peterson na Ted Hildebrandt

Huyu ni Dkt. Robert A. Peterson katika mafundisho yake kuhusu Mafundisho ya Ubinadamu na Dhambi. Huu ni kipindi cha 18, Dhambi ya Asili, Ukalvini, Nguvu na Udhaifu wa Upelaji, Uarmini, na Ukalvini.

Tunaendelea na mihadhara yetu, na nilikumbushwa mfano uliotumiwa na mwinjilisti, mwanatheolojia, na mpingaji sheria Charles Finney, ambaye sishiriki naye theolojia kwa njia nyingi, kuhusu athari za dhambi kwa wanadamu.

Hii husaidia kuweka Uarminian wa kiinjili. Hilo ndilo lililonifanya nifikirie, na hata Ukatoliki bora zaidi kwetu tunapofikiria mambo haya kikamilifu. Finney alihudumu katika eneo linaloitwa wilaya iliyochoywa moto magharibi mwa Jimbo la New York, eneo la Maporomoko ya Niagara, na yeye mwenyewe alitumia mfano huu wa mtu katika Mto Niagara, akielekea maporomoko, akiwa taabani. Kwa sababu akivuka maporomoko, atakuwa amekufa.

Katika mfano huo, Mungu ni mtu anayetoa ardhi ili kumsaidia. Na Finney alitofautisha kati ya nafasi nne. Upelagianism, kwa upande mmoja, ulikuwa msimamo wa upendeleo .

Kwa upande mwingine, Ugustini ulikuwa msimamo wa ubinafsi . Ubinafsi wa Upelagiani ulisema kwamba jamaa aliyekuwa kwenye shida ndani ya maji hakuwa kwenye shida kweli; angeweza kuogelea tu. Alikuwa na uwezo peke yake wa kujiokoa, kujiokoa.

Huo ni ukiritimba wa wanadamu pekee. Mungu hahitajiki. Kwa upande mwingine wa kitabu cha uainishaji wa kisayansi, tuna ukiritimba mwingine, Uagustini.

Katika hali hii, jamaa huyo hana fahamu. Hakuna njia ambayo anaweza kujisaidia, lakini Mungu anachukua hatua, anaruka ndani, anamshika, anamtoa nje, anampa CPR, na anaokoa maisha yake. Anampa, chochote unachokiita hivyo.

Unaitaje hilo? Vyovyote vile, anamfufua mtu huyo. Ukiritimba , urithi wa kimungu, urithi wa kibinadamu. Ukiritimba wa kibinadamu, Ukiritimba wa Pelagian.

Uungu mmoja, Uagustini, na mjukuu wake, Ukalvini. Kwa hivyo tunaweza kuiita hii msimamo wa Uagustini- Ukalvini . Unaitwa hivyo.

Huu ndio msimamo wa Wapelagi. Kama nilivyosema hapo awali, si vizuri kuwaita marafiki zako Wakatoliki au Waarmenia, hata Wapelagi, si wazuri hata kidogo. Finney mwenyewe, cha kushangaza kwangu, aliutambulisha mtazamo wake na Upelagi wa nusu.

Kwa njia, ikiwa unataka kuona kielelezo hiki kikiandikwa, mimi na Michael Williams tulishirikiana kuandika kitabu kinachoitwa *Why I Am Not an Arminian*. Loo, ni kitabu cha kuchekesha, ninapaswa kusema, kwa haki. Ni sehemu ya kitabu kinachoambatana na *Why I Am Not a Calvinist*, kilichoandikwa na Jerry Walls na mwenzake, Joseph Dongell, wakati wa Seminari ya Asbury.

Jerry Walls na Joseph Dongell. Walls mwanafalsafa, Dongell msomi wa Agano Jipya. Mimi na Williams tulikuwa wanatheolojia wa kimfumo.

Williams mwenye utaalamu wa kihistoria. Msisitizo wangu ulikuwa wa ufafanuzi zaidi. *Kwa nini mimi si mfuasi wa Calvin*, walipendekeza InterVarsity kwanza.

InterVarsity alikuja kwenye Seminari ya Covenant na kutuuliza kama tungeandika kitabu kinachofuata, jibu. Nasi tukasema, hakika. Na tulitaka kuandika *Kwa Nini Mimi Ni Mkalvini*.

Nao wakasema, haiwezi kuwa hivyo. Lazima iwe *Kwa Nini Siko*. Kwa hivyo, kitabu chetu kiliitwa *Kwa Nini Siko Mwarmini*.

Wanafunzi wangu walisema uliandika *Kwa Nini Mimi ni Mkalvinisti* hata hivyo. Kwa vyovyote vile, kielelezo hiki kinatoka katika kitabu hicho, na hatimaye kinatoka kwa Finney mwenyewe. Nusu-Pelagianism inasema, jamaa huyo yuko matatani, sawa.

Na ni kweli, Mungu yuko ardhini, na Mungu anaweza kusaidia. Lakini wanadamu lazima wachukue hatua. Ikiwa hatamwita Mungu na kusema, hei, niokoe, hataokolewa.

Mungu ana nia, lakini kuchukua hatua yetu ya kwanza ni muhimu. Huu ni nusu-Pelagian, si uhuru wa kibinadamu, uhuru kamili wa hiari. Huu ni ushirikiano, Mungu na wanadamu wakifanya kazi pamoja.

Yule mtu aliye katika shida anaita, na Mungu anamwoko. Ukristo wa nusu-Augustinian, vivyo hivyo, ni ushirikiano. Lakini wakati huu, tofauti na ushirikiano wa kibinadamu wa nusu-Pelagianism, ni ushirikiano wa kimungu wa nusu-Augustinianism.

Katika hali hii, Mungu tayari anaita kutoka ufukweni. Na kwa wito huo, ni lazima tuitikie, la sivyo Mungu hatatuokoa. Unasema, je, Ugustini hauseremi kwamba tunapaswa kuitikia? Ndiyo, bila shaka unasema hivyo.

Lakini inasema neema ya Mungu inayotangulia na yenye ufanisi huwezesha mwitikio wetu na mwitikio wetu wa imani kwa Mungu. Jambo hili lote liliwekwa wazi katika Williams katika kitabu changu, *Kwa Nini Mimi Si Mwarminiani*, ili kuwatendea haki ndugu na dada zetu Waarminiani. Kwa sababu theolojia yao bora ni ya nusu-Augustinian, si ya Wapelagian, na hata ya nusu-Pelagian.

Ingawa baadhi ya marafiki zangu wa Arminian wamesema baadhi ya wenzao ni nusu-Pelagian. Lakini huo sio Uarminian bora, na lengo letu katika kitabu hicho halikuwa kumshinda mpinzani mbaya zaidi, ukitaka, tunaweza kuwaita Wakristo wenzetu wapinzani, bali kumshinda bora zaidi. Zaidi ya hayo, Ukatoliki wa Kirumi ulilaani Upelagian na hata nusu-Pelagian, na ukafika katika Baraza la Orange na baadaye katika nafasi ambayo inaitwa nusu-Augustinian.

Sio imani ya Augustinism iliyojaa, ambayo Luther na Calvin waliyapata tena wakati wa Matengenezo ya Kanisa, ingawa wazao wa Luther hawakuifuata kwa usahihi kama walivyofanya Wakalvini. Maoni ya dhambi ya asili, Ukalvini. Mtazamo huu unashikilia kwamba Mungu anawahesabia wanadamu asili iliyoharibika na hatia.

Kumbuka, Uarminiani ulisema, vema, Upelagian ulisema, Mungu hahesabii hata mmoja. Sisi sote ni Adamu wetu, ukitaka; tumezaliwa bila dhambi ya asili. Uarminiani unasema hapana, hapana, hapana, tumezaliwa wenye dhambi.

Hilo ni fisadi lakini si hatia. Kinyume chake, Ukalvini unasema hatia na ufidadi huongezeka kwenye akaunti zetu za benki za kiroho kabla ya kuzaliwa. Kwa hivyo Ukalvini ni tofauti na Upelagian, ambao unakataa kuhusishwa kwa ufidadi na hatia.

Inatofautiana na Uarminian, ambao unashikilia kushutumiwa kwa asili iliyoharibika lakini unakataa kushutumiwa kwa hatia na hatia kwa mwanadamu. Wafuasi wa Calvin wamekubaliana hadi hapa. Wanajitenga katika nafasi mbili ndogo kuhusu suala la uhusiano kati ya dhambi ya Adamu na dhambi yetu.

Nafasi hizi ni mtazamo wa uwakilishi na mtazamo wa asili wa uongozi. Mtazamo wa uwakilishi. Adamu alikuwa mwakilishi wa jamii ya wanadamu.

Mungu alipanga Adamu atende kwa niaba ya jamii. Sote tulikuwa kwenye majaribio katika nafsi ya mtu wa kwanza, mkuu wetu wa shirikisho. Mtazamo mwakilishi pia huitwa uongozi wa shirikisho.

Mtazamo wa asili wa ukichwa pia huitwa uhalisia. Ukichwa wa shirikisho, ukichwa wa asili. Mtazamo wa uwakilishi, uhalisia.

Masharti hayo yatakuwa wazi tunapoendelea na safari yetu. Sote tulikuwa chini ya uangalizi wa mwanadamu wa kwanza, Adamu, mkuu wetu wa shirikisho, na ndiyo

maana mtazamo huu unaitwa uongozi wa shirikisho. Adamu alipotenda dhambi, hatia na ufisadi wake vilihesabiwa kwa wazao wake wote.

Kristo alikubali, bila shaka. Erikson anafundisha, Miller Erikson katika theolojia ya Kikristo, kwamba uongozi wa shirikisho kwa ujumla unahusiana na mtazamo wa uumbaji wa asili ya roho, lakini kwa heshima kubwa kwake, hakika mwalimu wangu kwa maandishi yake, sioni uhusiano wowote muhimu kati yake kuchukua mtazamo maalum wa asili ya roho na mtazamo maalum wa mojawapo ya misimamo miwili ya Wakalvini kuhusu dhambi ya asili. Lewis Berkoff, John Murray, na S. Lewis Johnson ni watetezi wa mtazamo huu.

Wanadai kwamba mtazamo wa uwakilishi, uongozi wa shirikisho, unapatana vyema na ulinganifu wa Adamu na Kristo katika Warumi 5. Mtazamo huu umegawanywa zaidi katika mashtaka ya haraka na ya haraka. Sijui kama nilitaja kwa nini sisi wanatheolojia tunapenda aina hii ya kitu. Jibu ni kwa sababu ni ngumu sana, unatuhitaji, na inatufanya tuwe na kazi.

Kwa vyovyote vile, ukiacha upumbavu, ningekubaliana na mtazamo wa uwakilishi. Mtazamo wa asili wa ukichwa. Mtazamo huu pia wakati mwingine huitwa uhalisia, na utaona ni kwa nini baada ya muda mfupi, au ukichwa halisi.

Nasikia, nukuu, Erikson, anayetetea mtazamo huu, nukuu, mbinu hii inahusiana na mtazamo wa kitamaduni wa asili ya roho, ambayo kulingana nayo tunapokea roho zetu kwa njia ya upitishaji kutoka kwa wazazi wetu, kama vile tunavyopokea asili zetu za kimwili. Kwa hivyo tulikuwepo katika umbo la vijidudu au mbegu katika mababu zetu, kwa maana halisi, hivyo uhalisia, kwa maana halisi, tulikuwepo pamoja na Adamu. Tulikuwa katika mbegu yake.

Kitendo chake hakikuwa cha mtu mmoja pekee bali cha jamii nzima ya wanadamu. Jamii nzima ya wanadamu ilisimama ndani ya Adamu katika umbo la mbegu ndani yake. Ingawa hatukukuwepo mmoja mmoja, hata hivyo tulikuwepo.

Wanadamu wote walitenda dhambi. Kwa hivyo, bado ninamnukuu Erikson. Kwa hivyo, hakuna kitu kisicho cha haki au kisichofaa kuhusu kupokea asili na hatia iliyoharibika kutoka kwa Adamu. Kumbuka maneno hayo, kwani tunapokea matokeo ya haki ya dhambi yetu kwa sababu tulikuwapo viunoni mwa Adamu.

Huu ndio mtazamo wa Augustine, anasema, Erikson anasema. Erikson, Christian Theology, toleo la pili, 635, 636. Kama una toleo linalofuata, siwezi hata kulifuatilia. Tumia faharasa kupata mahali sahihi.

Kwa hivyo, mitazamo ya Wakalvini kuhusu dhambi ya asili hugawanyika katika sehemu mbili, na ya kwanza hugawanyika katika sehemu mbili zaidi. Kuna uongozi wa shirikisho na uongozi halisi. Kuna uwakilishi, kuna uhalisia.

Wote wawili wanashikilia kwamba Adamu, wote wanashikilia shutuma na kwamba Adamu ndiye kichwa chetu, lakini je, yeye ndiye kichwa chetu cha shirikisho, mwakilishi wetu? Je, yeye ndiye kichwa chetu cha asili? Kwa njia, mambo yanachanganywa na ukweli kwamba yeye ndiye kichwa chetu cha asili. Hakuna shaka kwamba tunatoka kwa Adamu. Swali ni, je, hiyo ndiyo njia bora ya kuelezea dhambi ya asili? Ona kwamba Erikson alisema, si haki au haifai.

Ukosoaji mkubwa dhidi ya uwakilishi, dhidi ya uongozi wa shirikisho, ni kwamba, Adamu alinifanya nifanye hivyo; si haki. Tunawezaje kulaaniwa kwa dhambi ya mtu mmoja? Tathmini ya maoni ya dhambi ya asili. Maoni hayo hayo, ingawa tutakapofikia Ukalvini, tutafanya kazi na kundi lingine la watu.

Upelaji, nguvu. Ninafikia hapa. Ni kweli kwamba Adamu alikuwa mfano mbaya kwa wanadamu wengine wote.

Pia ni kweli kwamba Upelagianism ni ubinafsi . Hakuna hata haja yoyote ya Mungu au neema. Udhaifu.

Paulo anasema mara tano katika Warumi 5:12 hadi 19, kwamba dhambi moja ya Adamu ndiyo iliyosababisha vifo vyote. Je, kweli unatarajia niamini kwamba ni kwa sababu tu ya mfano wake mbaya? Siamini. Mstari wa 15, wengi walikufa kwa uasi au uasi wa mtu mmoja.

Mstari wa 16, hukumu ilifuata dhambi moja na kuleta hukumu. Mstari wa 17, kwa kosa la mtu mmoja, mauti ilitawala. 18, matokeo ya kosa moja yalikuwa hukumu kwa watu wote.

Na 19, kwa kutotii kwa mtu mmoja, wengi walifanywa wenye dhambi. Adamu alikuwa mfano mbaya, ndiyo. Vivyo hivyo na Hawa.

Lakini huo si mtazamo wa dhambi ya asili hata kidogo. S. Lewis Johnson, katika makala hiyo niliyoirejelea hapo awali, Warumi 5:12 hadi 19, kesi ya majaribio katika ufafanuzi na theolojia, kitu kama hicho, katika kitabu kinachoitwa Masomo Mapya katika Theolojia ya Agano Jipya, kilichohaririwa na Merrill Tenney na Longenecker na Tenney. S. Lewis Johnson anasema kwa ufanisi kwamba maana ya mstari wa 14 inapingana na mtazamo huu.

Hapo, imeelezwa kwamba watu fulani, sehemu ya wote waliotenda dhambi na wale walioteseka kifo kama adhabu ya dhambi, hawakutenda dhambi inayofanana na ya Adamu. Hiyo ni makosa ya mtu binafsi na ya kimakusudi. Lazima wawe wamekufa kwa sababu ya dhambi ya Adamu.

Na hilo haliwezekani katika Upelaji kwa kuwepo kwa njia nyingine, njia nyingine ya kutenda dhambi, kwa sababu tunafuata mfano wake. Na Paulo anasema kifo kilitawala tangu Adamu hadi Musa, hata juu ya wale ambao dhambi zao hazikuwa kama kosa la Adamu. Pia inaashiria kifo cha uhalisia, kwa njia, kwa sababu ikiwa kweli tuko viunoni mwake, basi anawezaje kutenda dhambi tofauti na sisi? Lakini inaua Upelaji, kwa sababu inasema baadhi ya watu hawakutenda dhambi kama yeye alivyotenda.

Naam, tunafuata mfano wake mbaya ikiwa Pelagius yuko sahihi. Johnson yuko sahihi. Chochote kile ambacho 13 na 14 zinamaanisha kwa undani, hawakufanya dhambi kama yeye alivyofanya . Kwa hivyo, lazima walikufa kwa sababu ya dhambi yake.

Na mara tano, tuliona hivyo ndivyo Paulo anavyosema katika kifungu hicho. Ninahitimisha kwamba ingawa Adamu alikuwa mfano mbaya, Upelagiani unashindwa kama nadharia kuelezea dhambi ya asili. Uarminiani, nguvu.

UArminian ni sahihi inaposema kwamba, nukuu, tangu anguko la Adamu, ufisadi wa dhambi umeenea kila mtu kutokana na uthibitisho huo wa Janeluska . Mtazamo wa Arminian pia ni sahihi inaposhikilia kwamba matokeo ya ufisadi huo ni kwamba wenye dhambi hawawezi kutoa jibu chanya kwa Mungu kwa ajili ya wokovu.

Kwa bahati mbaya, kama Arminian bora anavyoonyesha, huo ni msimamo wa kufikirika. Huo ni hali ya kufikirika kwa sababu hakuna binadamu ambaye hawezi. Loo, wamezaliwa kitaalamu bila uwezo, kidhana, lakini mara moja wanaguswa na neema ya ulimwengu wote.

Kwa hivyo, mara moja hupokea neema ya ulimwengu wote inayowawezesha kuamini. Kwa hivyo, kwa kweli, hakuna mwanadamu asiyeweza. Udhaifu.

UArminian ni sahihi katika kile inachodai. Hata hivyo, haidai vya kutosha. Katika kusoma tena uthibitisho wa Janeluska na ufafanuzi wa Mickey juu yake, niligundua kuwa hakuna maelezo ya jinsi dhambi ya Adamu ilivyoathiri uzao wake.

Kwa ufupi, ukweli wa athari hii ulithibitishwa. Mickey anasema, kwa nukuu, Adamu na Hawa walikuwa mfano wa ubinadamu, na hatua yao imekuwa ikiamua kila mtu tangu wakati huo. Ukurasa wa 82 wa kitabu hicho cha Zondervan.

Swali langu ni, dhambi ya mwanamume na mwanamke wa kwanza ilikuwaje na matokeo kwa jamii ya wanadamu? Mtu anaweza kusoma Upelaji, misimamo yoyote ya Ukalvini, au mitazamo mingine katika kauli hii. Arminian angeweza kujibu kwa kudai kusema, kukaa ndani kabisa ya mipaka ya maandiko na kuwashutumu wengine, kwa mfano, Wakalvini, kwa kwenda zaidi ya neno katika theolojia yao. Hata hivyo tumeona jinsi data ya kibiblia katika Warumi 5 inavyoondoa mtazamo wa Pelaji kuhusu dhambi ya asili.

Kwa hivyo, ufafanuzi zaidi wa dhambi ya asili ni muhimu kuliko ule uliotolewa katika msimamo wa Arminian unaotetewa na Paul Mickey na Waarminian wengine wa kiinjili wa Arminian. Pia mimi hupinga wazo la Arminian kuhusu neema ya awali, ambalo hubatilisha athari za dhambi ya Adamu kwa wanadamu. Tofauti yangu inategemea nini? Ukosefu wa msingi wa kimaandiko kwa hilo.

Msimamo wangu mwenyewe ni kwamba tunahitaji kuchunguza kila kifungu cha imani yetu, kila kitu tunachoamini, kulingana na maandiko matakatifu. Na si tu kutoa kanuni fulani kutoka kwa kanuni zingine ambazo tumeonyesha kutoka kwa maandiko. Bila shaka, theolojia yetu inapaswa kuwa thabiti, lakini pia inapaswa kuwa na msingi wa kifalsafa . Njia gani ya kisayansi ya kuisema? Lazima iwe data ya kifalsafa, pamoja na mshikamano wa kimantiki, ili theolojia na mfumo wa kitheolojia uwe thabiti.

Kwa hivyo, mwisho wa siku, mfumo wangu haujakamilika. Na mambo mengine yanafundishwa wazi zaidi katika maandiko kuliko mengine. Na ninasita kujenga muundo mkuu, hata kwa misingi ya kibiblia inayotegemea falsafa au akili ya kibinadamu au chochote kile, ambapo Biblia haisemi, ndiyo, Biblia inafundisha kuhusu neema.

Ndiyo, inafundisha kuhusu neema. Ndiyo, inafundisha kwamba neema huokoa. Ndiyo, inafundisha kwamba neema hutangulia wokovu.

Ni jambo la kawaida. Lakini halifundishi kwamba linawawezesha wanadamu kuamini. Hilo ni dhana ya theolojia ya Wesley.

Badala yake, neema inayopatikana katika maandiko ina ufanisi na, kwa hivyo, ni maalum. Ukalvini, uongozi wa asili, nguvu, uongozi wa asili, au uhalisia unashikilia kwa usahihi kwamba kifo cha wote kimetokana na dhambi ya Adamu. Pia inafundisha kwa usahihi kwamba Adamu ndiye kichwa cha asili cha jamii ya wanadamu.

Sihoji uongozi wa asili wa Adamu. Ninahoji kama hiyo ndiyo njia ya kuelezea dhambi ya asili. Udhaifu, ingawa uhalisia unadai kushughulikia vyema tatizo la hatia ya kigeni kuliko mtazamo wa mwakilishi unavyofanya.

Hilo ndilo tatizo kubwa la mtazamo wa uwakilishi au uongozi wa shirikisho—hatia ya mgeni. Subiri kidogo.

Unaniambia hatia, dhambi ya Adamu katika Bustani ya Edeni, inamaanisha hukumu ya wanadamu? Ndiyo. Hilo haliaminiki. Hilo si la haki.

Hiyo ni hatia isiyo ya kawaida. Na kwa kweli, ndivyo ilivyo. Simaanishi, ndiyo, namaanisha kuhukumu mapema hitimisho langu.

Lakini katika kifungu cha Warumi 5, inaonekana kwangu kama una hatia ya kigeni kwa sababu una kitu kingine cha kigeni. Na hiyo inaitwa haki ya kigeni. Na hata kama haki ya Kristo ni ya Kristo, si haki yetu, ni haki ya kigeni nje yetu, kama Luther alivyosema, ambayo haijatolewa na sisi, hata kama hiyo inahesabiwa kwenye akaunti yetu ya benki ya kiroho na kutufanya tukubalike kwa Mungu.

Kwa hivyo ni sambamba katika jinsi kifungu hiki kinavyofanya kazi ni kwamba hatia ya mgeni ilihesabiwa, kuhesabiwa, na kuhesabiwa kwenye akaunti yetu ya benki ya kiroho. Vivyo hivyo, kwa njia hiyo hiyo, ingawa uhalisia unadai kushughulikia vyema tatizo la hatia ya mgeni kuliko mtazamo wa uwakilishi unavyofanya, haionekani kukidhi dai lake. Johnson anasema hivyo.

Naam, ninaendelea kutegemea makala hii nzuri ya S. Lewis Johnson katika kitabu hicho, Masomo Mapya katika Theolojia ya Biblia. Hilo si jina sahihi. Nitalielewa vizuri.

Johnson anasema, nukuu, hata kama tungekubali kwamba ubinadamu wa kawaida ulitenda dhambi katika Adamu. Ubinadamu katika viuno vyake, katika uzao wake, ukitaka. Kwa hivyo, yeye ndiye kichwa chetu cha asili.

Na tena, nitasema. Yeye ndiye kichwa chetu cha asili. Lakini uhalisia, kuhusu maelezo ya dhambi ya asili, unasema zaidi.

Inasema kwamba uongozi wake wa asili ndio ufunguo wa kuelewa jinsi dhambi yake ilivyowabebesha wanadamu; hata kama tungekubali kwamba ubinadamu wa kawaida uliotenda dhambi katika Adamu, hatungekuwa na nafuu kutokana na tatizo la hatia ya kigeni. Ikiwa adhabu itathibitishwa, tendo la dhambi lazima liwe la kujiamulia na uhalifu binafsi, ikiwa utafanya hivyo. Hata hivyo, kulingana na uhalisia, Adamu alipotenda dhambi, uzao wake kama mtu binafsi na mtu haukuwepo hata kidogo.

Kitendo cha dhambi yake kilitangulia utu wao. Siwezi kuona jinsi hii inavyopunguza tatizo la haki hata kidogo. Tunawezaje kutenda kabla hatujawa hivyo? Je, ni haki yetu kuwa mbegu katika viuno vya Adamu? Na hilo linathibitisha hatia yetu, dhambi yetu, uufisadi wetu.

Johnson anaelekeza kwenye, nukuu, matokeo yasiyovumilika, ambayo, nukuu, hutokana na uhalisia na kuibeba nadharia. Ukurasa wa 310 wa insha yake. Kwa nini wazao wa Adamu wanawajibika kwa dhambi yake ya kwanza tu na si dhambi zake za baadaye? Kwa nini dhambi ya Adamu inahesabiwa dhidi ya jamii ya wanadamu na si ile ya Hawa? Nitakuambia kwa nini.

Alikuwa mwakilishi wetu, na dhambi yake ya kwanza ndiyo inayohesabiwa kwetu. Hawa hakuwa mwakilishi wetu, na dhambi zake zingine hazihesabiwi. Ilihitaji moja tu.

Dhambi ya asili, inayoitwa hivyo kwa haki. Uhalisia unabishana na kile Warumi 5, maandishi ya kawaida ya dhambi ya asili, hayasemi kamwe. Kwamba dhambi na hatia ni matokeo ya tendo la wanadamu wote.

Mara kwa mara, kifungu hiki kinahusisha dhambi ya mtu mmoja na dhambi na hatia yetu. Hakihusishi kamwe dhambi na hatia ya wanadamu na matendo ya watu wote. "Uhalisia unaweza kusema hivi, Johnson aliandika, lakini Paulo hasemi kamwe, na ukimya huo unakaribia kufifia" ukurasa wa 310.

Ndiyo, yeye ni mcheshi kidogo, lakini hiyo ni sawa. Mtu anayeamini ukweli atapinga kwamba wale wanaoshikilia mtazamo wa uwakilishi wanatumia hoja kutoka ukimya.

Watetezi wa uongozi wa shirikisho wanapinga kwa kusema kwamba mhimili mkuu katika ujenzi wa mafundisho ya uhalisia unakosekana tu katika kifungu. Hakika, upungufu kama huo ni muhimu. Mtu anawezaje kutegemea mtazamo wake juu ya kitu ambacho kifungu hakisemi? Uwakilishi unashutumu uhalisia kwa kudhani hitimisho lake, kwa kuuliza swali.

Hiyo ni kusema, kile ambacho kifungu hiki hakisemi ni kwamba dhambi na hatia ya wanadamu ni kitendo cha wanadamu wote. Kinaendelea kusema ni kitendo cha mtu mmoja, Adamu. Zaidi ya hayo, kifungu cha mwisho katika Warumi 5.14 kinaonekana kupingana na uhalisia.

Kifungu hiki kinadai kwamba kifo kilitawala, nukuu, hata juu ya wale ambao hawakufanya dhambi kwa mfano wa kosa la Adamu, nukuu iliyofungwa. Uhalisia unashikilia kwamba watu wote, nukuu, bila ubaguzi, walifanya dhambi kama Adamu alivyofanya kwani walitenda dhambi ya rangi katika yeye. Wote wamevunja amri dhahiri na chanya.

Ule ule Adamu aliouvunja. Kwa hivyo, uhalisia hauna nafasi ya njia tofauti, njia tofauti ya kutenda dhambi. Kama tungekuwa viunoni mwake aliposema katazo, ndivyo tulivyofanya, sivyo? Warumi, kifungu hicho, hata juu ya wale waliokufa ambao hawakufanya dhambi kama yeye, hiyo inawezaje kuwa kweli? Kama kweli alikuwa kichwa chetu katika suala la dhambi ya asili.

Johnson anabishana kwa usahihi, nadhani, kwamba uhalisia una shida na ulinganifu wa Adamu na Kristo katika Warumi 5, kama vile watu wanavyohesabiwa haki kwa ajili ya haki ambayo si yao binafsi, vivyo hivyo walihukumiwa kwa ajili ya dhambi ambayo haikuwa yao binafsi. Bila shaka, ni lazima itambulike kwamba ulinganifu huu si mkamilifu, lakini inaonekana muhimu kwa hoja ya Paulo kudumisha kwamba asili

ya muungano kati ya kanuni hizo mbili na watu wao ni sambamba. Asili ya muungano kati ya Adamu na watu wake, asili ya muungano kati ya Kristo na watu wake, si hivyo ndivyo 5:14 inavyotuweka inaposema Adamu alikuwa aina ya Kristo? Na kile 18 na 19 vinasema waziwazi, hata kurudia, 19 kurudia 18, na ambacho chati ilitoa, je, ndivyo hasa inavyosema? Maelezo yote, bila shaka, si sawa, na ndivyo 15, 16, na 17 katika Warumi 5 ilionyesha, lakini asili ya muungano kati ya Adamu wawili na watu wao ni sawa kabisa.

Ni muungano wa uwakilishi. Uwasilishaji wa kati—muhtasari mfupi.

Maoni ya Wakalvini kuhusu upatanishi na ulanguzi wa haraka ni sawa katika kushikilia muungano wa uwakilishi kati ya Adamu na uzao wake na ulanguzi wa dhambi ya Adamu kwa jamii. Joshua Placaesus, placaeus, Joshua Placaesus, profesa katika shule ya theolojia huko Salmore nchini Ufaransa, ndiye mwanzilishi wa mtazamo wa ulanguzi wa upatanishi. Ninaweza kusema kwamba shule hiyo ilikuwa maarufu kwa kupotoka kadhaa kutoka kwa Ukalvini ambazo Wakalvini wa Orthodox hawakupenda, ikiwa ni pamoja na upatanisho usio na kikomo.

Hapo awali, wasomi wote wa Orthodox Reformed walikuwa wamefundisha kwamba dhambi ya Adamu ilikuwa msingi wa hukumu ya wanadamu na kwamba ufiada wa asili ya mwanadamu ulikuwa matokeo ya dhambi ya Adamu. Hatia inahesabiwa kwa jamii ya wanadamu. Tuna hatia, na kutokana na hatia hiyo, tunapozaliwa, tunatenda dhambi, na tunahukumiwa.

Ufiada hufuata kimantiki hatia. Dhambi ya Adamu ilikuwa msingi wa ufiada, na ufiada huo ulikuwa matokeo ya dhambi ya Adamu. Placaesus alibadilisha utaratibu.

Aliifanya asili ya mwanadamu iliyoharibika kuwa msingi wa hukumu na akafanya hatia ya dhambi ya Adamu kutegemea ushiriki katika asili iliyoharibika. Anajaribu kufanya nini? Ondoka kwenye hatia ya kigeni. Ni motisha ya mitazamo hii mingine yote.

Inaweza kusaidia kufafanua tofauti kati ya hizo mbili, hivyo. Kulingana na shutuma ya haraka, mtazamo wa kawaida hadi wakati huu, nambari moja, dhambi ya Adamu inahesabiwa kwa wanadamu, na kusababisha hukumu kwa jamii. Matokeo yake, wanadamu hazaliwa na asili ya ufiada.

Kulingana na shutuma ya haraka na mtazamo wa Placaesus kuhusu hili, akijaribu kufanya Ukalvini upendeze zaidi, kutokana na dhambi ya Adamu, wanadamu hazaliwa na asili mbovu. Asili hii mbovu ndiyo msingi wa hukumu ya kila mtu. Kwa kuwa kila mtu ana asili mbovu kutoka kwa Adamu, kila mmoja ana hatia ya dhambi ya Adamu.

Udhaifu. Kushutumiwa mara moja humaanisha dhambi zote, katika Warumi 5:12, kumaanisha kuwa au kuharibika. Hili linaonekana kuwa jambo lisilowezekana.

B. katika Warumi 5, Paulo anafundisha mara kwa mara kwamba Adamu na uzao wake wanakufa kwa ajili ya dhambi moja ya Adamu. “Kifo, hukumu, na hadhi ya mwenye dhambi vyote vinahusiana na dhambi moja ya mtu mmoja. Hakuna mpatanishi wa aina yoyote.” Johnson, ukurasa wa 311. Nilikuambia ninamtegemea Johnson. Ni ajabu.

Zoezi lake katika ufafanuzi na theolojia ni zuri. Kwa njia, anaanzisha hilo kwa kusema kwamba theolojia inazidi kutengana na ufafanuzi, na hilo ni jambo baya sana. Anashawishi baadhi ya theolojia za kimfumo huria.

Kwa mfano, Tillich anasema kwamba ni jambo la ajabu ikilinganishwa na theolojia ya kitamaduni ya matumizi ya Biblia kama vile sanaa ya baadaye ya Picasso, ujazo, na kadhalika, ilivyo kwa sanaa ya kawaida ya uwakilishi wa mila ambayo alizaliwa, na ambayo alikuwa mzuri sana kuifanya. Ni jambo la ajabu. Tillich hata hanukuu Biblia, na anapofanya hivyo, oh boy, ni tasnifu ya kifalsafa, theolojia yake ya kimfumo.

Na hivyo, S. Louis Johnson anasema, S. Louis Johnson alifundisha Agano Jipya katika Seminari ya Theolojia ya Dallas milele. Kisha akastaafu, kwa njia ya kusema, na akaenda Shule ya Utatu Mtakatifu na kufundisha theolojia, theolojia ya ufafanuzi, ambayo alikuwa mzuri sana. Mazoezi yake katika ufafanuzi na theolojia yanaona kama dawa ya maoni mengi ya kimfumo ya theolojia kuhusu dhambi ya asili, ambayo yanaweza kutaja Warumi 5, lakini nadhani hakupata hata mmoja wao anayefanya ufafanuzi wake.

Ufafanuzi wa kitheolojia. Siku ya Warfield imepita zamani. Kwenda kufanya, kuwa profesa wa theolojia ya kimfumo katika chuo kikuu, mtu ama anasoma falsafa, kama John Feinberg wa Utatu alivyofanya, au kwa kawaida, mengine yote, wengi wetu hufanya . Hilo si sahihi kusema, na wengine hufanya falsafa.

Tunafanya theolojia ya kihistoria. Hufanyi theolojia ya ufafanuzi, na kwa hivyo, wanatheolojia wa kimfumo wakati mwingine ni wanatheolojia wa kifalsafa, wa kimfumo, au, sisemi kwamba hiyo haifai, au wanatheolojia wa kimfumo wa kihistoria, na kuna mambo mazuri hapo pia, lakini tunahitaji wanatheolojia wa kimfumo wa ufafanuzi. Sasa, DA Carson labda yuko sahihi.

Miaka thelathini iliyopita, aliandika insha, miongoni mwa mambo mengine aliyosema, umoja wa Biblia na uwezekano wa theolojia ya kimfumo katika kitabu kinachoitwa Maandiko Matakatiifu na Ukweli, mojawapo ya juzuu hizo za Ibri, Baraza la Ukosefu wa Kibiblia, si Ibri, Baraza la Ukosefu wa Kibiblia, nilichanganya mashirika yangu, samahani. Baraza la Kimataifa la Ukosefu wa Kibiblia. Alitoa hoja kwamba umoja wa maandiko ni dhana ya mifumo ya kitamaduni, na mashambulizi makubwa

ya ukosoaji wa kibiblia, hasa kuhusu Agano la Kale na sasa kuhusu Jipya, yamefanya theolojia ya kimfumo kuwa jambo lisilowezekana katika vyuo vikuu.

Kuna ukweli mwingi katika hilo, na insha ya S. Louis Johnson inasaidia sana. Ni wazi, nadhani ndivyo ilivyo. Uwiano wa wastani una ugumu katika Warumi 5:13, na 14.

Kuna dhambi ya Adamu, ambayo ndiyo chanzo cha kifo, hata kwa wale ambao hawakufanya dhambi kama Adamu alivyofanya. Ni dhambi ya mwanadamu wa kwanza ndiyo chanzo cha utawala wa kifo kuanzia Adamu hadi Musa. Johnson anabishana kwa usahihi, akinukuu, nadharia ya upatanishi; kwa njia, upatanishi ni nini, na ni nini cha haraka? Jibu ni upatanishi wa hatia ya Adamu.

Katika kushtakiwa mara moja, hatia ya Adamu huhesabiwa mara moja, na ufisadi huhesabiwa kwa njia ya kati. Hutokana nayo. Katika kushtakiwa kwa njia ya kati, ufisadi wa Adamu huhesabiwa mara moja, na hatia huhesabiwa kwa njia ya kati.

Kwa hivyo, ili kuziweka sawa, za moja kwa moja, na za upatanishi, kipengele kinachohesabiwa mara moja au kwa njia ya kati, ah, ni hatia ya Adamu. Johnson anasema kwa usahihi kwamba nadharia ya upatanishi wa upatanishi na sambamba haiendani na ulinganifu kati ya Adamu na Kristo, kama vile tusivyohesabiwa haki kwa haki ya asili bali kwa haki ya kigeni. Kwa hivyo, hatuhukumiwi na ufisadi wa asili bali na ufisadi wa kigeni, hatia ya kigeni.

Hoja ya tano dhidi ya udhaifu wa upatanishi wa kati. Upatanishi wa kati ulibuniwa kama jaribio la kulainisha Ukalvini, katika kesi hii, kwa kutatua tatizo la Mungu kuwahesabu hatia wale ambao hawakuwa wametenda dhambi binafsi. Hili ndilo tatizo la hatia ya kigeni.

Kama ilivyo katika uhalisia, nadharia hii pia, inashindwa kufikia lengo. Johnson anasema kwa usahihi, akinukuu, ikiwa upotovu wa asili ni adhabu, na haiwezekani kubishana vinginevyo, kwa nini Mungu anadai ufisadi, upotovu, na uchafuzi wa mazingira? Kwa sababu ya dhambi ya Adamu. Ni adhabu kwa dhambi ya Adamu.

Basi hatia lazima ilitangulia. Unaelewa? Ikiwa upotovu wa asili ni adhabu, na ni adhabu, basi hatia lazima ilitangulia. Ni nini basi hatia inaweza kuwa zaidi ya hatia ya dhambi ya kwanza ya Adamu? Kwa kweli, kushtakiwa kwa upatanishi kunakandamiza; Sishutumua nia za mtu yeyote hapa, na sichafui nia za mtu yeyote; ina adhabu iliyofichwa na iliyofichwa.

Katika mabano. Hatia. Tuna hatia katika Adamu. Kwa hivyo, tumeharibika, na kwa hivyo tunatenda dhambi, na tuna hatia.

Vinginevyo, una ufisadi wa asili bila hatia? Chanzo chake ni nini? Je, Mungu si mwadilifu? Kwa kweli, kama Makubaliano ya Helvetica yalivyosema, fomula ya

Makubaliano ya Helvetica 1675, na Toreton , mtangulizi wake mkuu, walidai kwamba fundisho la Placaeus , kwa kweli, liliondoa kabisa kushtakiwa kwa dhambi ya Adamu, kwani ni ufiada unaotufanya tuwe na hatia. Katika hotuba yetu inayofuata, tutashughulikia kushtakiwa mara moja kwa nguvu na pingamizi zake na kuendelea na athari za kimfumo na za kichungaji za fundisho la dhambi ya asili.

Huyu ni Dkt. Robert A. Peterson katika mafundisho yake kuhusu Mafundisho ya Ubinadamu na Dhambi. Hii ni kipindi cha 18, Dhambi ya Asili, Ukalvini, Nguvu na Udhaifu wa Upelaji, Uarminian, na Ukalvini.